

[illegible]

น้ำมันทาไม้แก้

อย่าลืม... ชนิดที่ ๑ และ ๒

แต่ถ้า... มีขายทั่วไปทุก...

ทั้งนี้... ราคา...

ทั้งนี้... ราคา...

ทั้งนี้... ราคา...

ทั้งนี้... ราคา...

ยาตัวนี้ดี

สำหรับ... ใน...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

น้ำมันทาไม้แก้

สำหรับ... ใน...

น้ำมันทาไม้แก้

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

น้ำมันทาไม้แก้

สำหรับ... ใน...

น้ำมันทาไม้แก้

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

น้ำมันทาไม้แก้

สำหรับ... ใน...

น้ำมันทาไม้แก้

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แพทย์ประจำบ้าน

บ้านน้ำส้ม

แต่... ไม่...

บ้านน้ำส้ม

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

บ้านน้ำส้ม

แต่... ไม่...

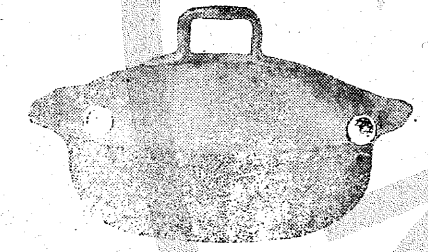
แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

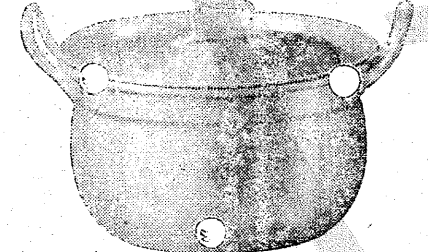
แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

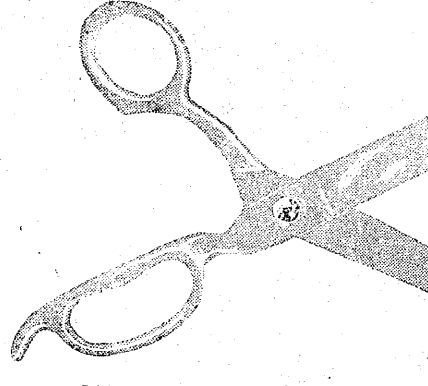

หม้อต้ม...

หม้อต้ม...

แต่... ไม่...

กรรไกร...

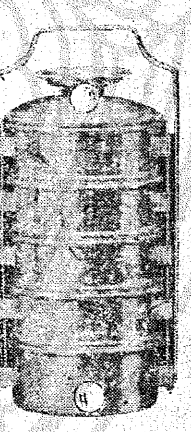
แต่... ไม่...

เครื่องเย็บ...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

ถังแก๊ส...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

แต่... ไม่...

โคมไฟ...

แต่... ไม่...

คณฺหะ **เดชะ**

วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๕

ពេល ក ក្នុង កិច្ច

สงคราม ระหว่าง ประเทศ เคอร์
กับ ทริน นิย เปน ที่ นำ อิดคว
จะ ลูกสามใบ ถึงเพื่อนบ้านใกล้เคียง
ด้วย ด้วย. ตามข่าว โทรเลขรอย
เคอร์ ซึ่ง เรา น่า สง พินิจ มา แล้ว
ปรากฏ ว่า อังกฤษ ได้ ส่ง ทหาร
เพิ่ม เต็ม เข้า ไป สมทบ กับ กองทหาร
อังกฤษ ซึ่งมี อยู่ แล้ว ใน กรุง
ลอนดอนเคินเคินโปด แต่ ได้ ชัก
สอดส่อง ทักษะ ของ ทหารเมย
แต่ ของ ทักษะ โธธาเกีย ให้ ช่วยกัน
ค้นหา ทาง เคอร์ ก็มี หักถ่วง ถ้า เขา
ไป ใน อาณาเขต ซึ่ง ได้ ประกาศ
ไว้ เบน แคน กลาง กับ ได้ ออก
คำสั่ง แก่ กอง ทักษะ อังกฤษ
ใน ย่าน น้ำทะเลเคินเคินเคิน ให้
เตรียมพร้อม ที่ จะรับวางมิให้เคอร์
ที่ยก ถ่วง ถ้า แคน นิย ด้วย นับ ว่า
เคอร์ ที่ ตก อยู่ ใน ที่ กับ ขัน ถ้า มา
หา ถึง ด้วย พอ มี ไซร้ ชะระแก่ ด้
ที่ มา ตก อังกฤษปรารถนา

หนังสือพิมพ์ฝรั่งได้แสดง
ความเห็นอันดี ใน การที่ กอง ทักษิ
นครีมีชัย แก่ กอง ทักษิณ ศรี
เพราะ ส่งเสริมถือทาง เศรษฐ
กิจ มา ถึง กับ หนังสือพิมพ์
ฝรั่งบางฉบับ ออก ความ
เห็น เปน ที่ว่า การ อภิปรายของ
ศรีนั้น เปน ความ อภิปราย ของ อ
ธนะ โดยแท้ ส่งเสริม ได้พยายาม
ที่จะ ช่วย เศรษฐกิจ ออกหน้า เมื่
คราว ทักษิ มี ไรจะ ยศ ดั่ง ชนโ
ติกรู กองดินแดนดินแดน ส่ง
เสริม ได้ เปน ขวัญ หน้า ขวัญ แ
ได้ขึ้น คำขาด แก้ว ขวัญ ขวัญ ๆ
ทำ การ ไม่เอาใจลงหมาย.

รัฐบาลไทยของ อังคฤ
 กัม ของ ฝรั่งเศส ใน ปัญหาเรือ
 ที่ เกี่ยว กับ กวีฯ แต่ เฮอร์ ก็ คร
 ทัพ ราม ด้วย ประ โยชน์ ได้ เสีย ภา
 ทัพ ทั้ง สอง ฝ่าย โค พยา ขาม รม ภา
 ทัพ ทัพมาหลายปี แล้ว แต่ ภา
 ทัพ นั ก ที่ ยัง หา ทาง คง คง กัน
 ได้ หนึ่ง คือ ทัพ ที่ เขียว รม นั ก ความ ทัพ
 ใน เรื่อง สงครามระหว่าง เฮอร์ ก็ คร
 กวีฯ ว่า อังคฤ กัม ฝรั่งเศส เป
 ทัพ ทัพ ฝ่าย โย เฮอร์ ก็ คร กวีฯ เป
 แต่ ทัพ ทัพ ไหล ทัพ ทัพ ของ กวี
 ทัพ ทัพ ว่า เป ไหล ทัพ ทัพ ของ อังคฤ
 แต่ ทัพ ทัพ ของ เฮอร์ ก็ เป ไหล
 ทัพ ทัพ ของ ฝรั่งเศส เพราะ ทัพ
 ฝ่าย โค พยา ขาม ทัพ ทัพ ทัพ ทัพ
 ทัพ ทัพ ทัพ เป ทัพ ทัพ

ถ้าเรา จะ พึ่ง จำ เติง ของหนึ่
ชื่อ พิมพ์สร้างเศ เปน คัง กระจาก
ของ ภาษา ของ รัฐ ประ ต้าณ โนมา

สร้างแล้ว จะต้องเห็น ว่าอากร
นิรภาพ พระองค์สร้างดีกับอังกษ
กำลัง ตั้ง เคียะจนจนคมิ ราช แห่
อย่าง ไม่ เคย มี คราว ไ้ ตั้ง เหมือน
คราวนี้.

ว่าต่าง ๆ ที่มาจาก กรุงปารีส
กล่าว สมชาย ถึงโฆษณของของกรม
ปราชญ์มหาวิทยาลัย ประหนึ่ง อัย
กฤษ เปนฝ่ายอัยการไทย แล หนังสือ
ตีพิมพ์โดยมาแดง (ผู้แต่ง) กล่าว
เปน ตีพิมพ์โดย อ. กฤษ มิใช่หนังสือ
มา พง ผู้แต่งกล่าวมานี้ ควรที่จะ
พิจารณาผู้แต่งของ ออกไปทำการ
ร่วมมือ กับ จ้า ผู้แต่งอื่นไป

ความบาดหมาง ระหว่างอังกฤษ กับ ฝรั่งเศส นั้น เกิด ขึ้นเนื่องมาจาก การ แทะแย่งอำนาจ ซึ่ง กันและกัน บ้าง เช่น แดนมดเด็คดำ ให้ เดอร์กับบรัสซาร์ คือ ราชวงศ์แห่งบาสคอนเนีย กับ โทนีแห่งลอร์ดยูนู ราชราช ไมตรี เรียกว่า " ดริคอฟ เซวโร " (ค.ศ. ๑๘๒๖) ซึ่งมีสาระประเพณีจับอาวุธ กัน เข้าใน ธรรม ที่ กองทัพเคอ ก็บร โยพ่ายแพ้ แก่สหพันธมิตร ในคราว เดอร์ ก็ เข้า รวมมือด้วยเยอรมันแปด ประเทศ ให้ เดอร์ ก็ตั้ง เจ้า ดินแดน แล เลื่อนยศ ใน อำนาจมาถนวย .

ทาง ดัญญา ณมณี เศวตวิ
ยุโรป คงมี อาณาเขตร^๑ เหลืออยู่
๑,๕๐๐ ตาราง ไมล์เท่านั้น เมือง
อยู่ในอาณาเขตร^๑ นั้นกรุงคอนสแตน
ติโนเปอเล แด ทอดาป แร็ค (ซึ่ง
เป็นที่ตั้งสำหรับ โภคสำหรับ ชาวกร
รวม พดเมือง ทั้ง หกมี อยู่ ด้าน
ด้านคน อาณาเขตร^๑ที่ตกในยุโรป
จด น่านน้ำบอสฟอรัส ด้าน หังคา
คาแนด (แอตซปอนค) อีก ด้าน
๑ เขตร^๑ที่ ยังมี ชาวประมาณ ๕๐ ไม
กว้าง ตั้งแต่ ไมล์ ถึง ๔ ไมล์
มาจ การ รักษาตัวคาแนด (ซึ่ง
เป็น ประจว ของ ทอดำ) แต่อา
เดิน เวช ใน น่าน น้ำ ๕ เขตร^๑ - ท
มาร์โมรา แด บอส ฟอรัส นั้นอยู่ ถ
นามาซาคี อ่าว กรุงคอนสแตน
ติโนเปอเล (ตั้งแต่คำบดเซนต์
ฟาโน ถึง คอดมาบัคกี) ในเขตร^๑
ยุโรปแต่เอาไฮดา,ปาราส,ดีมีร์นา,อ
เล็กซานดราตา, ไฮฟา, นาสรา, เค
บิชอนแต่ มาคูนในเอเชียไมเนอ
ที่ตกไปอยู่ในอำนาจของ นามาร
เหมือนกัน.

ตั้งอาณาเขตรั้วเทอรัทโมเอรั
นัม มีพื้นที่ ๔๕๐,๐๐๐ ตารางไม
มีจำนวนพลเมือง ๘,๐๐๐,๐๐๐ ค
อาณาเขตรั้วจากทะเลเหนือ=ทะเล
แต่ทะเลเหนือจะเปลี่ยน ในเอเชีย
โมเอรั นเทอรัทก็ตั้งเสียหัวเมือง
สำคัญๆ หลายหัวเมือง คือ สมัยวัน
เสียแก่ประเทศกรีก โกลเลียเสีย
แก่ประเทศอิตาลี ซิลิเซียเสียแ
ประเทศฝรั่งเศส นอกจากนั้นชาว
เผ่าอื่นๆ ได้รับอำนาจอิสระจาก

การปกครอง ของเคอร์กี แต่คุร์กี
จัดตั้ง ได้ยกตน เป็นเอกราช รณ
ราชอาณาจักร ของ โสโหมณ
แถม ไป ได้ถูก เรือค ออก ไปอีก
มาก เริ่มการต่างๆ ในน้ำน้ำเออ
กับโคเครา นัซ ได้ค ไป เป็น ธรรม
สิทธิ์ ของกัซ เติตาดิ ไปบูร
ธิปค แลรัฐคค ไปอช ในอ่า อา
ของอังกุช ซิเยช เกรตเดนาตอน
มิช ไป ค เนีย ปาเตาโคมิ, โยฟ
เดอาเวเบียทจากจากความปกครอง
ของเคอร์กี.

[illegible]

อำนาจ คำรณ

เมื่อค้นพบที่ ๓๓ เติมน้ำเวลาป
มาณ ๑๐๐ ท.เศษ เจ้าน้ำที่ค้าง
บ่อน ปรมาณมี นาวาร้อยกว่าตัว ครั้น
รอกแต่ นาน สิบกว่าวัน เอก สอ
เป็นหัวน้ำ พร้อมด้วยพวกตัวรอกอื่น
พา กันไป ครอง กัน ในบ้าน เจ้า
ชาว แถว บ้าน ซึ่ง ที่ คำนวณ ห้า
กม. พบปลาไซ้ ได้ ขึ้น ไป
ห้อง ขึ้น บน พนม จม ๔-๕ กม. ตก
ไฟ จม พนม เสา เนิบ แต่ ตัวน้ำ ก
อยู่ จึง เข้า ทำ การ จับ กุ้ง ตาม บริเวณ
เก่า ที่ เดิม บางคน เห็น รอก มี พนม
ได้ จำนวน อยู่ เพียง ๒ คน จึง
ได้ แยก สอง คน

ทารก ขึ้น ขึ้น จม จม ทารก ถึง ค
 ถิ่น ที่ มาก น้อย หา ทราบ ไม่ ผู้
 ชาว ของ เรา เห็น คน มุง อยู่ ที่ นาน
 แน่น นิด ทร มน ใด จึง จะ เข้า ไป
 ขึ้น ไป ดู ขึ้น บน หิน ทารก จม เ
 นิด ใด ๆ คน จม มา ลง จาก ขึ้น
 ระ หว่าง ที่ จม มา ลง นิด ใด ว่า ใด คน
 แล จัก หัก เจ็บ ที่ จม นิด ใด แล้ว
 ชา กัด ลอก อยู่ งาม มี นาน แล้ว ก็ ทร
 ขึ้น ว่า "มัน ด้" อนิจจา คน ทร
 เรา ใด ยืน แต่ เกร็ง ร้อง รอด อยู่ โ
 ความ ภาว ษา ของ เรา ว่า "นาร
 ใด หอง น่อ ๆ" นาย วัธ ด้ ทารก
 มุง รอด ขึ้น ขึ้น ไป ด้วย กำ มั้น
 เท้า อีก สอง ตาม โกรน ที่ ด้ โ
 ไว้ เท้า กับ กอด เจ็บ ที่ ด้ หัก ด้ โ
 มวน โด ด้ ด้ ด้ ด้ ด้ ด้ ด้ ด้ ด้ ด้

ตา ถ้าก็รั้วร้อม มัดลง มา ก็เลย คอ หัก
คายน เสร็จ ก็ถูก มัด ทุววด ลง มา
ถึง ชั้น ด่างแดง เติ มั่ง คอย คำ รอด
จะ พา ไป ยัว โรง คำรุดจ บัอม ปราร
อญ โดษ นาย รอด คำรุดจ ตี บุน
รอด กัดลง บัอม ราม่า ให้ บัน หนูงจ
อิกคณทัง ซึ่ง นันดา เปน เจ้า ของ บัน
เต คำดัง โต เต็ก ม ญ น นาย รอด
คำรุดจ ตี บุน รอด ก็ หอด เจ็ด ค ุทิม
ไคว มลง ไป ด้วยไฟ หาด ทลลย
ม็ดมม ลอดจก ทา นว เถ มค หวด
แฉก คำมา คว เจ็ด ค ุทิม ไป ยัง โรง
รุดจ บัอม ปราร เมื่อ เจ็ด ม ญ ถูก
คไป ก็ ทาการ คำรุดจ บัอม ปร
รหวางทางที่พาไป ม ญ เจ็ด การ
รียค ม ญ จะ ถูก การ กัด ด้วยเท้า ห
คย มื่อ อิกมาก มยอ ก็ ทาการ
คย ม ญ บัอม ของ เรา เลย ไป กิ
ทาง อื่น เสีย เมื่อ ณะ ที่ เจ็ด ยง
ที่ บัน หอง ชั้น บัน แด ชั้น ด่าง ฌ
มุง ตู เนม ายตบ คม รวดกับ ุ
เจ้า นาทัง ก็กรท่า เถม โต โดยมิ
อิมยอยางไร จัง อยุ คำรุดจ ุ
กม คม รียช ม ญ ไร ตา นวคคค
มา ลาย ุ รียช นัง เสีย ให้ คาย กา
ก็ได ไม มี ความ ผิด แต่ จะ ทัว
ได้ ก็ คอเมื่อ ุ รียช ถูก ญกรว
ม ญ ไร ตา นวคคค ุ ลาย รียช เวง
เจ็ด ค ุทิม ความ ผิด ของ เขา ถึง ถึง
ถึง ศาส ต์ เปน แด ปรบ ปรุง กั

ศุภนิมิต

[illegible]

แต่ความทุกข์ในสมัยนี้ กลับ
ให้วิธีการ จันทกร จันตย์ มา
ด้วย หัน มรรโธษ โศก โทษ

ศึกษา เพื่อค้นคว้าหาความจริงอัน
แท้จริงของโลก แต่สิ่งต่างๆ
นั้นพิภพ ซึ่งไม่มีที่สิ้นสุดคงได้

จน ที่ ๒๓ เดือน มีนาคม ปี ๒๕๒๖
 ยาศรี สารวัตร เปรม กาหนด ที่ จ.
 ตรีสาร จะ เป็นโอกาส ให้ พว
 นักปราชญ์ และ นักรู้ ผู้ ก้น อาค
 จริ ในทาง ที่ เกี่ยว กับ การ ศึกษ
 คล ไปอีก ส่งมอบ หนังสือ ที่
 วิชา ศาสตร์ อาคตอง เสนอ ทั้ง แก่
 ออ มา เสร แล ดี นอก จาก
 ทาง ที่ กล่าว แล วน เรา ความ
 เคย ผ่าน คำว่า ของ พว กนักปราช
 ษณ์ เอน ดม จน ได้ ติ เรา
 ด้ ว่า แสง อาคิณ ธรรม นั้น
 ดอง ดง ภาณู วัตถุ สิ่งใด ที่ มี
 ไป ได้ จะ เกิด ผลถูก หึง ความ
 วน นั้น ฤ ไม้

ระหว่างเวลาที่เกิดอุบัติเหตุ
คราว ถ้าเราอยู่ในเมืองเรา
เห็น อุบัติเหตุบ้าง ฝน มาตอง อาทิ
อยู่เพียง ๑๑ เปอเซนต์ ฤาพูด
กันก็รู้ยากถ้ารวมกัน อุบัติ
เกือบ เปอ เซนต์

ในเมืองเวรา สุทธิ เริ่มเข้า
เวลา ๗ นาฬิกา ๕ นาที กับ ๕๔ วินาที
ก่อนเที่ยง เวลา ๓๐ นาฬิกา
๓ นาที เติมนครา ครึ่งแล้ว ก็คือ
ออกนอก หมุดแรก เวลา ๑๒ น.
๓๐ นาที ๓๐ วินาที ครึ่ง
เป็น สุริยการอยู่ ๒ นาฬิกา ๑๘ น.
กับ ๔๓ วินาที เวลาขึ้นถ้ำทามไร
จักก็ดังที่ได้วัดด้วย จะเห็นว่า
เริ่มเข้าทาง ทาง คำนวณผิดเล็กน้อย
วัดด้วย คณ ก็เข้าไปถึงที่
ตั้ง ที่บ้านก็ได้วัดด้วย ออก
เพราะ ฉนั้น สุริยการ ครึ่งนี้ ก
อยู่ ทาง โค้งของ ประเทศสยาม
เห็น สุริย เข้า กับ ได้ มาดกว่า ค
อยู่ ทาง เห็น

การ ควบคุม ชาติพันธุ์ ไม่ควร
ดูด้วย ชาติพันธุ์ ผู้ใหญ่ มัก ห้าม ป
แต่ง แต่ง นึก จำ เปร เปร เปร
ให้ตาเสีย ได้ ที่จริง ที่เปร
อก เพราะคนนี้ที่ เปร เปร เปร

[illegible]

เพื่อ

[illegible]

และรวมจากวัดในวัดนี้
มีพระพุท. ก. ๒๒๓ นางสาว
ชาย ๒๒ นางสาวหม่อมราช
ไปดู เห็นพระพุท. ที่วัดรวมพอ
ทอง น้ำในแม่น้ำท่าพระ ข้ามฟาก
ก้นแม่น้ำ จนถึงที่วัดวัดโพธิ์
ไม้สักเดิม นางสาวทั้ง ๒ น. เจ้า
ไม้แปนได้จนลง พอเสือน้ำท่า
อันศักดิ์ของวัดนี้แล เสือน้ำรักษา
ดินแดนพญานาค เห็นจึงรีบพา
เรือไปช่วยรอดทันใด

โศกนาฏกรรมของมนุษย์ทุกคน
 ย่อมต้องประสบกับชะตากรรมที่
 ปรากฏแก่สายตาของทุกคน
 ดังที่กล่าวถึงในบทกวีของ
 ฌ็อง ฌัก รุสโซ ที่กล่าวว่า
 "มนุษย์ทุกคนเกิดมา
 เพื่อเป็นสัตว์ที่มี
 ความรู้สึก"

แจ้ง ความ มา ณ วันที่ ๑๘ กันยายน
 พ.ศ. ๒๕๐๕
 (ลงนาม) พระยา วรราช
 โสภณ นายกองใหญ่ มณฑล

ຍິງຕາຍ

เมื่อ วันที่ ๑๖ เดือน พฤษภาคม ๒๕๐๓
ด. ท. เศษ นายภิรมย์ ทรัพย์ทอง
นางสาว อังคณา นิ่ง ได้มอบหมายให้
เรือน ของ คุณ ประพนธ์ ได้มี
รายได้ กระสุนปืนยิงไป ทางทาง
บ้าน น. นิด ถูก นายหม่อมที่
ด้วย ชำนาญ กระสุนปืน กระสุนไป
ข้าง ไม่พบ บาดแผล ใดๆ มี
หมิ่น มา ณ แล้ว คนร้าย หอบหนี
โดย ไม่ มี ใคร เห็นด้วย คนร้าย
แล้ว ความทราบ ถึง เจ้า หน้า
พระบรมราชวัง จึง รับ จัด การ
นายภิรมย์ เพื่อ ให้ แพทย์ รักษา
แสบ แต่ นายภิรมย์ กลับ
แล้ว ไม่ ใคร ได้ รักษา
ระหว่าง ทาง ยัง ไม่ พบ ให้ แพทย์
พา อย่างไร เลย เหตุเกิด ที่
ตำรวจ ได้ วันที่ ๑๓ อำเภอ
แดง จังหวัด พระนครศรีอยุธยา

(ยังไม่รู้)

၇၀,၆,၂၆၆ ၇,၂၂၂ ၈,၆၆၀

พร้อมเหลียงฮังถึงซำคางใจหาย ดูเหลียงเห็นดังนั้นก็ตกใจระยิบระยับจึงหนี พอดีเขาทหารนับเขารบวิ่งพันตัวซำคางคาย แล้วตรงเข้าจับมือ ส่วนจ๋องกับพวกออก กอส่วนจ๋องจำได้ว่า องค์เจ้าจึงถามว่า เจ้าไปไหนมาจึงรู้ว่าเราอยู่ที่นี่ องค์เจ้าเอื้อมนำมือกว้าว่าเจ้ากับทหารห้าร้อยจะไปรับ ร่ายที่เขานับอยู่ที่นี่ ผ่านมาทางนี้ทราบว่าพวกกระบถอย จึงได้ รับหลังคาขององค์เจ้าระยิบระยับหรือไม่ พอดีเห็นตัวเอี้ยกุ่มด้วย จึงได้ รับกระ โดตงมาร้อย กอส่วนจ๋องได้ พังตังนั้นก็กลัวตกครอบบุญคุณด้วยจึงเอื้อมแขนมาก แล้วสั่งให้ทหารไปคาบม้ายาเยอมามอบศพ ร่ายทั้งสามให้ แล้วก็พากันออกจากเทียนหยัถ่วงตรงไปหาปากช่องตัน พอดีกับเขาเวลาพลค่ำพอดี กอส่วนจ๋องจึงให้ทหารทั้งปวงลงมากับเสียงหนึ่งอยู่ แล้วสั่งให้ เมี่ยงเหลียงเป็นแม่โขงเข้าไปดูลาดเลาก่อน เมี่ยงเหลียง เมี่ยงไปรับค่าแล้วก็ตามมาต่อไป พอเคียวเข้าไปได้ สักหนึ่งได้เห็นคนเคียวส่วนออกมาคนหนึ่ง เมี่ยงเหลียงจึงถาม เมี่ยงโขงตอบเข้าไปได้เงาไม้ คนรายนั้นเห็นก่อนแล้วจึงตรงเข้าไปเล็กรบระบองรับที เมี่ยงเหลียงเอากรบระบองสั้นรับแล้วเข้าไปที่หนึ่งรายนั้นตั้งลงจึงเอาเท้าเหยียบออกได้ พอดีรู้ตัวกันว่าเจ้าชื่อโคเซโค เกลิกรบเมใหญ่อยู่ ที่เขานี้จึงเร่งบอกไปตามจริง มีคนขึ้นกระคิดเคียว รายนั้นได้ พังก็กลัวจึงว่า ข้าพเจ้าชื่อโคตัน ที่เขานี้มาขายใหญ่อยู่ ต่อคนชื่อโหวเห่งโหวตง วันหนึ่งคนสองคนมาสั่งให้ คูมพอกถัว ล้อไป เขารอทาน น้ำ ที่ เมี่ยงต้องขอรับก็สั่งให้ พังลงให้คน แล้วพอกเหงเหงระโกลดถัวโทษอันนี้กับกะส่วนจ๋องเข้าไปยังเมืองหลวง เวลาที่กำลังกันเสียงกัน พอกเหงเหงก็มาประชุมอยู่ ด้วย เมี่ยงเหลียงได้ พังก็ใจเมก จึงให้เมี่ยงโขงออกมาบอกส่วนจ๋องโดยเร็ว พอกอส่วนจ๋อง แดทหารมาถึงพร้อมกันแล้ว เมี่ยงเหลียงจึงให้ โทหันำทางไป ครั้นไปได้ ครึ่งทางโคตันเห็นโคตงโค ถ่วงหนีไปโดยเร็ว เมี่ยงเหลียงตามไปหนึ่งร้อยหนึ่งครั้นไม่ทันแล้วก็ตั้งในซอกเขา คิดว่าเราเจอนักคนจับตัวพอกใจระยิบระยับ ถ้าไม่มีมากถัวไปฝ่ายกอส่วนจ๋อง กับทหารทั้งปวงไป ถึงริมช่องพอกใจจึงให้ว่องฮือเอี้ยกุ่มทหารมาอยู่ แล้วตั้งว่า เราจะเข้าไปกับเมี่ยงโขงแทน ถ้าโค ฮันเสียงเราต้องรับแล้วเจ้าจ๋องก็มาทบทักเขาไปโดยเร็ว ตั้งแล้วก็รับเมี่ยงโขงตอบว่าไปในเรื่องนี้ฉันไปหมดแล้วคาบของมาลงไม่ช้าถ้าเห็นกำลังกันเสียงกันอยู่ยังต้นถูดาน พอกเหงเหงน้อยๆ เก้าอีกลางตงข้างนั้นโหวเห่งพ้องน้อยอยู่ กอส่วนจ๋องตกเป็นแม่โขงแล้วก็กระบือออกกระ โดตงไปตรงเข้าที่พอกเหง โหวเห่งเห็นดังนั้นก็เอากรบรับไว้ พอกเหงออกระ โดตงไปทางหนึ่ง แล้วร้องบอกพอกบวรให้ ต่อมาจนถึงถัวได้ ทันใดนั้นว่องฮือเอี้ยกุ่มทหารทั้งปวงเข้ามาเป็นอันมาก พอดีด้วยเห็นทหารหลวงมากกว่าไม่ไปเป็นอันขาด พากันแตกหนีไปต้น กอส่วนจ๋องสั่งให้ทหารจับโหวเห่งพ้องไว้ พอกเหงเหงเห็นดังนั้น ก็ตอบ หนีไป โดยเร็ว กอส่วนจ๋องเที่ยวค้นหาหาหนอโกลไปพบปะ จึงให้เอาใจดูของนั้นเสียแล้วก็พากันถัวออกมาฝ่ายพอกเหง ซึ่งพอกเหงออกมาหนึ่ง ครั้นถึงเมี่ยงเหลียงน้อย ก็กว้าพอกเหงว่า น้ำจ๋อง เรียกให้ว่องเมี่ยงเหลียงเห็นดังนั้นก็ตกใจตรงเข้าไปเอากรบระบองก็ถูกพอกเหงก็ถัวตงแล้วมีมัดโกลหลังไว้ พอกอส่วนจ๋องออกมาถึงกับเข้าไปคาบไม้เต้าความให้พ้อง องค์เจ้าเอี้ยกุ่มพอกเหงมาว้ายไปกับกอส่วนจ๋องถึงตงคน แล้วต่างคนก็คำนับลาแยกทางกันต่อไป

คดี ถนนมิตรภาพ รวย เจียเปงเซง
(คช)

ในเวลาที่มีชาวนั่งปลอมน้ำมาก เมื่อจะขึ้นชาต้องงัดเต
ให้ตัวภาวนาคือมีหนังสือไทยกำกับจึงจะแม่นยำแท้
หีบมีเกอวได้สามอันตั้งทำรูปอย่างปราสาทน้ำใจ

ประกาศ
เก็บเงินอากรสวนใหญ่

พ.ศ. ๒๔๖๕

ด้วยกรมการอำเภอเจ้าพระยา
จะตั้ง มีเก็บเงินอากรสวนใหญ่
พ.ศ. ๒๔๖๕ ณ
อำเภอ อำเภอ ตามกำหนดดังต่อไปนี้

จังหวัด พระนคร

ตำบลใน ที่ อำเภอ สามเสน

อำเภอ บางเขน อำเภอ สามยอด

อำเภอ บางขุนพรหม อำเภอ ตำรวจ

อำเภอ บึงนาราง อำเภอ ๘ วัน

๓ วัน ถึง ๓๐ วัน ๓๐ วัน

พ.ศ. ๒๔๖๕

ตำบลใน ที่ ประถมวัน อำเภอ

บางรัก อำเภอ พญาไท อำเภอ

๓ วัน อำเภอ บางเขน กำหนด

๓ วัน แต่ ๓๐ ถึง ๓๐ วัน

พ.ศ. ๒๔๖๕

ศาลาว่าการ พระนคร

ประกาศ ณ วันที่ ๓ กันยายน

พ.ศ. ๒๔๖๕

อำนาจศาล พระนคร

ลงนามแทนสมุหเทศาภิบาล

๒๔ ๖ ๒๔ ๖ ๒๔ ๖

๒
ตลาดน้อย

บริษัท บางกอกท็อก • กำปะนันันต์

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์

ผู้จัดทำ นาย ปิ. เสงี่ยม

๒ เมืองฉะเชิงเทรา (ใกล้บ้าน) ๒ บ้าน

๖ ย่อมทำตนโดยชอบด้วย

เจ้าหญิงอัสตรา ตอน ๓ ถึง ๔, ๒๑ มีนาคม

๒ เจ้าลาวที่ ๓๓ คชน ๓๓-๓๔ ๔ ม้าพ

เวตา กตาง คัม มี่ ตเก คณะ นายตั้งวาทย์ กับ นายเพิ่ม แดง

การพิมพ์ ๑ ๒๐๐๑

๕ เจ้าหญิงอรรครา บรม ช นร ณ นน

๒. คัดลอกภาพ

ผู้จัดทำ นาย ปิ. เสงี่ยม